

Dijous, 12 de maig

Ahir vam deixar les bicicletes a Fornells i avui matí les havíem d'anar a buscar i tornar fins a Ciutadella.

Després de dos dies seguits fora de casa suposem que els nois han gaudit d'un bon son. Comencen a fer cara de cansats i avui tenim catorze baixes. Catorze que ahir pedalaven i que avui per un motiu o altre estan indisposats. La tendència està canviant, ara hi ha més baixes menorquines que gironines.

La ruta d'avui travessarà per interior des de Fornells fins a Ciutadella. Fa molta calor i no hi haurà possibilitat de bany en ruta.

Just sortir de Fornells on ahir va tenir lloc la batalla naval ens trobem amb Cala Tirant, on ens esperen les càmeres de IB3 i ens fan un parell d'entrevistes que s'emetran al migdia. Aquesta setmana haurem sortit dos cops al diari i una per la tele. Per bé o per mal tothom ens coneix. Per cert, la periodista que ens entrevistava va ser participant del velobici de la primera edició. Va ser com donar-li la volta a tot. Va ser una gravació a peu de platja molt agraïda.

A partir d'aquí ja no trobarem més aigua de mar, només pujades i baixades pedregoses. Malgrat un paisatge d'interior espectacular les cares d'alegria no triguen a desaparèixer. Passem per llocs inèdits per molts menorquins, passem per finques que habitualment estan tancades, la força del velobici obre totes les portes.

Al migdia arribàvem a Ferreries. El cotxe escombra anava ple, les forces i les bicicletes comencen a defallir i algú nota en la seva espatlla la intensitat del combat naval del dia anterior. Primera baixa no provocada pel virus. La ciclista puja al cotxe a contracor, un aplaudiment per ella.

Necessitem dinar i ens espera el Camí Reial per arribar fins el Barranc d'Algendar. Anem tard. Al barranc hi hem arribat però no pel camí Reial, que ens hagués allargat molt la ruta. Llàstima, perquè tot i que dur és un tram molt ombrívol i bonic..

Recobrem forces a ses cases del Barranc d'Algendar. Estem com a reis sota l'ombra d'uns nesprers enormes que després de tant sol i tanta calor i a falta d'un bany al mar, ha estat el millor que ens ha pogut passar. Algú fins i tot ha pogut fer una micro migdiada reconfortant.

Estem al fons d'un barranc amb rierol inclòs, espectacular tant una cosa com l'altra. Per sortir hem de pujar un camí molt dret picat a la roca. Impossible de fer sobre la bicicleta per a gairebé tots. Alguns ho anàvem provant però havíem de desistir al cap de poc. Hi havia pedres per tot i molt mal posades, no ens deixen fer vint metres seguits. Fins i tot els millors ciclistes que portem no se n'han sortit.

Ja som a dalt, ara només queden una quinzena de kilòmetres i som a casa. El Camí Vell, que és per on entrarem a Ciutadella fa baixada i la tornada promet ser ràpida però el cansament del nostres ciclistes els fa incrèduls i no ens creuen quan els hi expliquem.

- Ànims, en mitja hora som a casa.
- Segur?
- Ja veureu com sí
- No et creiem, sou uns mentiders

La seva percepció de l'espai-temps està una mica distorsionat a causa de la fatiga i la set, sort que un Aquarius estratègicament subministrat els ha reconduït una mica.

En mitja hora entrem a Ciutadella, malgrat aquesta evidència la nostra credibilitat no ha millorat. Ens escorta la policia municipal fins a l'institut. Final de ruta. Un aplaudiment pels alumnes guia que avui han tingut molta feina.

Fet a destacar:

Per fi l'Aminata s'ha deixat ajudar. Ens ha costat 6 rutes de preparació, quatre rutes a santa Coloma i tres a Menorca. Un dels objectius del Velobici 2022 assolit.

Per cert, sembla que hi ha hagut quedada general nocturna a casa d'una velobici ciutadellenca. No sabem gaire res més. Si voleu informació pregunteu als vostres fills i filles.

Salut ara més que mai

Equip de professors Velobici 2022